

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 109/2026-48

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokáti Heinrich s.r.o., Lombardiniho 22/B, Bratislava, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava, okresného dopravného inšpektorátu v konaní vedenom pod ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 a postupu Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 3Pv/243/21/2207 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava, okresného dopravného inšpektorátu v konaní vedenom pod ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Trnava, okresný dopravný inšpektorát **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **1 014,40 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného dopravného inšpektorátu v konaní vedenom pod ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 a postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 3Pv/243/21/2207. Sťažovateľka v petite podanej ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv, prikázal okresnému dopravnému inšpektorátu v napadnutom konaní a okresnej prokuratúre v konaní vedenom pod sp. zn. 3Pv/243/21/2207 konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov konania a zaviazal okresný dopravný inšpektorát a okresnú prokuratúru k ich solidárnej náhrade.

2. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 109/2026-15 z 24. februára 2026 ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z obsahu podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je uznesením povereného príslušníka Policajného zboru okresného dopravného inšpektorátu (ďalej len „policajt“) ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 29. októbra 2021 trestne stíhaná pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, a to v súvislosti s udalosťou dopravnej nehody, ku ktorej došlo 22. januára 2021, ktorú mala zaviniť porušením povinnosti vodiča osobného motorového vozidla podľa § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a pri ktorej utrpel vodič druhého motorového vozidla zn. Opel Vivaro podvrtnutie krčnej chrčtice, v dôsledku čoho bol obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 22 dní. V priebehu skráteného vyšetrovania došlo v časovom úseku napadnutého konania od 22. januára 2021 do 30. júna 2022 k výsluchu viacerých svedkov vrátane sťažovateľky v procesnom postavení obvinenej z trestného činu, k pribratiu znalca z odboru cestnej dopravy a viacnásobnému znaleckému dokazovaniu z odboru zdravotníctva, a to pribratím nielen znalca, ale aj viacerých znaleckých organizácií. Sťažovateľka sama na vlastné náklady obstarala a 11. októbra 2022 predložila okresnému dopravnému inšpektorátu znalecký posudok č. 87/2022 z 26. septembra 2022 vypracovaný znaleckou organizáciou MED-PRO-ORTO, s.r.o., znalecká organizácia, Tatranská 11, Košice, z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie, traumatológie a ortopédie. V nadväznosti na túto procesnú aktivitu policajt uznesením ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 19. decembra 2022 pribral do konania znalecký ústav z odboru zdravotníctva a farmácie forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., Boženy Nemcovej 8, Bratislava, ktoré bolo uznesením Krajskej prokuratúry v Trnave sp. zn. 1KPt 292/22/2200 z 13. februára 2023 zrušené z dôvodu arbitrárnosti. Následne policajt ďalším uznesením ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 27. marca 2023 pribral do konania znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Mariána Pamulu, Vážska 5, Piešťany, ktoré bolo uznesením krajskej prokuratúry sp. zn. 1KPt 292/22/2200 z 26. mája 2023 zrušené z dôvodu arbitrárnosti. Napokon policajt uznesením ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 10. januára 2024 pribral do konania znaleckú organizáciu z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva EXPERT GROUP, k.s., Karloveské rameno 4/B, Bratislava. Krajská prokuratúra sťažovateľkou podanú sťažnosť uznesením sp. zn. 1KPt 292/22/2200 z 26. júla 2024 zamietla.

4. Sťažovateľka nachádza prieťahový postup policajta a okresnej prokuratúry v napadnutom konaní v (i) celkovej dĺžke konania, ktoré ku dňu podanej ústavnej sťažnosti trvá už 51 mesiacov, keď od spáchania skutku ubehlo už 60 mesiacov, (ii) z tejto doby bolo potrebných 19 mesiacov na to, aby

policajt nariadil kontrolné znalecké dokazovanie, (iii) policajt nereagoval, resp. odignoroval návrhy na doplnenie dokazovania z 23. februára 2023, 19. júna 2023 a 23. januára 2024, (iv) rovnako tak nereagoval žiadnym spôsobom na návrh na zastavenie trestného stíhania z 11. októbra 2022, (v) osobitne policajt nevykonával výsluch povereného znalca za znaleckú organizáciu MED-PRO-ORTO, s.r.o., podľa § 144 Trestného poriadku, čím tak mal docieľať, že sa predložený znalecký posudok nepovažuje za znalecký posudok, ale len za listinný dôkaz, keďže nedošlo k vypočutiu znalca podľa § 144 Trestného poriadku, (vi) v dôsledku čoho musel byť na jeho postup podaný aj podnet na prešetrenie podľa § 210 Trestného poriadku.

5. V nadväznosti na uvedené je tak sťažovateľka presvedčená o tom, že policajt nepostupuje v napadnutom konaní tak, aby bola vec v primeranej lehote prejednaná, pričom odmieta svojou nečinnosťou vykonať navrhované dôkazy, čím tak „svojimi prietiahmi spôsobuje ich nevykonanie a nezistenie skutkového stavu veci“, ale naproti tomu „zdlhavo, s chybami, nesústredene, vykonáva len realizáciu jedného dôkazu“, keď je jeho zákonnou povinnosťou vykonávať dôkazy aj v prospech obvinenej.

II.

Vyjadrenie okresnej prokuratúry a okresného dopravného inšpektorátu

6. Okresný dopravný inšpektorát vo svojom vyjadrení v prvom rade uviedol prehľad vo veci vykonaných procesných úkonov, z ktorého vyplynulo, že 22. júla 2021 bolo uznesením policajta podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a následne v časovom úseku napadnutého konania od 3. augusta 2021 do 29. októbra 2021 vykonávané úkony skráteného vyšetrovania, a to výsluchy (i) svedka – poškodeného [REDAKOVANÉ], (ii) svedka [REDAKOVANÉ], (iii) svedkyne [REDAKOVANÉ], (iv) svedka [REDAKOVANÉ], (v) svedka – poškodeného [REDAKOVANÉ], (vi) znalca Ing. Miloša Kosíka, (vii) svedka – poškodeného [REDAKOVANÉ], (viii) svedka a [REDAKOVANÉ]. Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania bolo sťažovateľke uznesením policajta ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 29. októbra 2021 podľa § 201 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, proti ktorému podala sťažovateľka sťažnosť, ktorú prokurátorka okresnej prokuratúry uznesením č. k. 3Pv 243/21/2207-11 z 9. februára 2022 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla. Generálny prokurátor Slovenskej republiky upovedomením č. k. IV/1 Pz 76/22/1000-12 z 25. júla 2022 nevyhovel návrhu sťažovateľky na postup podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku.

7. Po vznesení obvinenia sťažovateľke podľa § 201 ods. 1 Trestného poriadku uznesením policajta ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 29. októbra 2021 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona boli v časovom úseku konania od 9. februára 2022 až do návrhu na postúpenie veci 26. februára 2026 vykonávané úkony prípravného konania po vznesení obvinenia, a to v časovom úseku od 9. februára 2022 do 30. júna 2022 boli realizované výsluchy procesných strán a svedkov (i) svedka – poškodeného [REDAKOVANÉ], (ii) svedka – poškodeného [REDAKOVANÉ], (iii) svedka – poškodeného [REDAKOVANÉ], (iv) svedkyne [REDAKOVANÉ], (v) svedka [REDAKOVANÉ]. Ďalej bol 27. apríla 2022 podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku pribratý znalec Ing. Martin Lukášik, PhD., ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok

č. 20/2022 z 31. decembra 2022 (pričom znalec počas vypracovávania znaleckého posudku požiadal dvakrát o predĺženie lehoty spracovania znaleckého posudku z dôvodu pracovnej vyťaženia).

8. Sťažovateľka predložila 13. októbra 2022 do konania znalecký posudok MED-PRO-ORTO, s.r.o., č. 87/2022 z 26. júla 2022 spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania. Na podklade toho následne policajt svojím uznesením 19. decembra 2022 podľa § 147 ods. 1 Trestného poriadku pribral do konania znalecký ústav forensic.sk na podanie znaleckého posudku, ktoré bolo uznesením prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 1 KPt 292/22/2200-4 z 13. februára 2023 postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené a vec vrátená policajtovi na ďalšie konanie. Ďalším uznesením policajta z 27. marca 2023 bol podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva MUDr. Marián Pamula, ktoré bolo uznesením prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 1 KPt 292/22/2200-6 z 27. marca 2023 postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené a vec vrátená policajtovi na ďalšie konanie. Napokon policajt uznesením z 10. januára 2024 pribral podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku do konania znaleckú organizáciu EXPERT GROUP, k.s., na podanie znaleckého posudku. Na základe podanej sťažnosti obhajcom sťažovateľky z 23. januára 2024 rozhodol prokurátor krajskej prokuratúry uznesením č. k. 1 KPt 292/22/2200-9 z 26. júla 2024 tak, že sťažnosť obhajcu postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. Generálny prokurátor upovedomením č. k. IV/1 Pz 456/24/1000-7 z 28. januára 2024 nevyhovел návrhu sťažovateľky na postup podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku. K vypracovaniu znaleckého posudku znaleckou organizáciou EXPERT GROUP, k.s., došlo až po niekoľkonásobných urgenciách 4. marca 2025 a 2. júna 2025, keď k predloženiu vypracovaného posudku policajtovi došlo 3. júla 2025. Dňa 27. mája 2025 bol vykonaný výsluch znalca MUDr. Alexandra Köröcza, PhD.

9. Po prehľade vo veci vykonaných úkonov okresné riaditeľstvo skonštatovalo nedôvodnosť sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti z dôvodu, že *„úkony trestného konania boli vykonávané v štádiu pred vznesením obvinenia ako aj po vznesení obvinenia plynule, kedy boli vo veci vypočítaní viacerí svedkovia a poškodení. Poverený príslušník riadne plnil pokyny prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava.“*, keď *«sa „snažil“ do konania pribrať znalcov (v prvom prípade znalecký ústav na základe záväzného pokynu prokurátora zo dňa 28.11.2022, v druhom prípade znalca z odboru zdravotníctvo na základe záväzného pokynu prokurátora zo dňa 15.11.2023), avšak z dôvodu podaných sťažností obhajcom obvinenej boli tieto predkladané na rozhodnutie o sťažnosti o ktorých bolo rozhodnuté prokurátorom Krajskej prokuratúry v Trnave tak, že obe uznesenia boli zrušené. Podrobnejším oboznámením sa s dôvodmi zrušenia je možné dospieť k záveru, že v prvom prípade išlo o zrušenie uznesenia z dôvodu, že sa v danom prípade nejedná o výnimočný a obzvlášť zložitý prípad a v druhom zrušujúcom uznesení boli konštatované formálne nedostatky uznesenia povereného príslušníka.»*. Okresné riaditeľstvo odmietlo tvrdenia sťažovateľky o tom, že do času podania ústavnej sťažnosti nebol znalecký posudok znaleckou organizáciou EXPERT GROUP, k.s., vyhotovený a doložený do spisu, keďže sa tak stalo 3. júla 2025, ako aj tvrdenia sťažovateľky o tom, že k prieťahom dochádzalo z dôvodu nevypočítania zástupcu znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o., keď obhajoba tento úkon navrhovala už od 23. februára 2023, pretože *„poverený príslušník nie je viazaný výlučne návrhmi obhajoby na vykonanie dokazovania ale postupuje v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku.“*.

10. Za okresnú prokuratúru podala vyjadrenie k veci Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ktorá v prvom rade zdôraznila, že hlavnou úlohou policajtov v prípravnom konaní je aktívne

pomáhať prokurátorovi pri efektívnej realizácii trestného stíhania, pričom význam ich aktivity vyplýva z toho, že práve policajti disponujú špeciálnymi kvalifikačnými a technickými predpokladmi potrebnými na vyhľadávanie a zabezpečovanie informácií v trestnom konaní, keďže majú k dispozícii veľké množstvo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti a informačno-technických prostriedkov, čím tak majú najlepšie predpoklady na zistenie, či je skutok trestným činom a kto je jeho páchatelom. S ohľadom na uvedené je preto činnosť prokurátora determinovaná práve činnosťou vyšetrovateľov a policajných orgánov a v nadväznosti na to s poukazom na § 230 ods. 2 písm. a), b) a f) Trestného poriadku zvýraznila, že (i) dozorový prokurátor mohol vo vzťahu k vyšetrovaniu využiť len niektoré zo svojich zákonných oprávnení a (ii) výkon prokurátorského dozoru vo veci bol uskutočňovaný štandardným spôsobom, keď dozorový prokurátor primárne preskúmal uznesenie o začatí trestného stíhania i uznesenie o vznesení obvinenia sťažovateľke, pričom (iii) prípravné konanie až do roku 2023 prebiehalo zo strany policajta a (iv) následne poverený príslušník dopravného inšpektorátu nepostupoval vo vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy a vyšetrovacie úkony realizoval len na základe písomných pokynov prokurátora okresnej prokuratúry.

11. Generálna prokuratúra s ohľadom na postup policajta v napadnutom konaní a kompetenčné oprávnenia dozorového prokurátora akcentovala, že „*prokurátor okresnej prokuratúry v rámci výkonu dozoru nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní pravidelne realizoval previerky vyšetrovacieho spisu, vydával poverenému príslušníkovi dopravného inšpektorátu záväzné pokyny a vyžadoval od neho písomné správy o stave konania.*“, keď „*previerky vyšetrovacieho spisu boli vykonané v dňoch 11. októbra 2021, 2. marca 2022, 16. júna 2022, 2. augusta 2022, 26. novembra 2022, 14. júna 2025 a 6. novembra 2025.*“. Výsledkovo prokurátor okresnej prokuratúry v rámci dozoru, teda „*na základe vykonaných previerok prokurátor okresnej prokuratúry v jednom prípade signalizoval nedostatky vo vyšetrovaní Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Trnave (list z 9. marca 2022) a vydal 8 záväzných pokynov poverenému príslušníkovi dopravného inšpektorátu (z 30. augusta 2021, 11. októbra 2021, 9. marca 2022, 16. júna 2022, 26. novembra 2022, 15. novembra 2023, 17. novembra 2024, 12. novembra 2025).*“, pričom „*od roku 2024 prekážkou ukončenia prípravného konania bolo nevypracovanie znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. V tomto období sa dozor prokuratúry nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní sústredil len na vyžadovanie správ od povereného príslušníka dopravného inšpektorátu o predpokladom termíne vypracovania znaleckého posudku.*“.

12. Generálna prokuratúra taktiež zvýraznila, že sťažovateľka v priebehu prípravného konania využívala všetky dostupné zákonné prostriedky na svoju obhajobu, keď spočiatku jej obrana bola zameraná na spochybnenie svojho zavinenia dopravnej nehody a neskôr predložila orgánom činným v trestnom konaní znalecký posudok z odboru zdravotníctva, ktorý na jej žiadosť vypracovala znalecká organizácia, k povahe a rozsahu zranení poškodeného pri dopravnej nehode a k dĺžke jeho práceneschopnosti. Zároveň každé vydané rozhodnutie policajta sťažovateľka napadla opravným prostriedkom, keď v dvoch prípadoch jej krajská prokuratúra vyhovel a, naopak, nebola úspešná pri podaní svojich dvoch návrhov na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 až § 367 Trestného poriadku (uznesenie o vznesení obvinenia a uznesenie o pribratí znaleckej organizácie). S ohľadom na uvedenú procesnú aktivitu sťažovateľky generálna prokuratúra uzavrela, že „*Ak účastník konania systematicky využíva všetky dostupné riadne a mimoriadne*

opravné prostriedky proti každému rozhodnutiu, musí v súlade s princípom vigilantibus iura (právo patri bdelym) počítať s objektívnym predĺžením celkovej dĺžky konania. “.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

13. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, II. ÚS 22/96, II. ÚS 48/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 92/97, I. ÚS 10/98, IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). V trestných veciach k nastoleniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu o vine, resp. nevine obžalovaného a na tento výrok nadväzujúcimi ďalšími výrokmi nastroľujúcimi práva a povinnosti (IV. ÚS 536/2021, IV. ÚS 358/2022, IV. ÚS 103/2023).

14. Vo všeobecnej rovine je možné konštatovať, že v trestných veciach je cieľom čl. 6 ods. 1 dohovoru zabezpečiť to, aby obvinená osoba nebola príliš dlho obvinená a aby sa o tomto obvinení rozhodlo (Wemhoff proti Nemecku z 27. 6. 1968, sťažnosť č. 2122/64, bod 18). Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabráňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty. Bráni tiež tomu, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude (Wemhoff proti Nemecku z 27. 6. 1968). Posudzované obdobie začína v zásade vtedy, keď je osoba obvinená (Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968, sťažnosť č. 1936/63, bod 18), ale, zohľadňujúc okolnosti prípadu, môže začať aj skôr, napr. zadržaním (už citovaný Wemhoff, bod 19), a končí oslobodením alebo odsúdením (už citovaný Wemhoff, bod 18, König proti Spolkovej republike Nemecko z 28. 6. 1978, séria A, § 98). Inými slovami, v trestných veciach k nastoleniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu o vine, resp. nevine obžalovaného a na tento výrok nadväzujúcimi ďalšími výrokmi nastroľujúcimi práva a povinnosti (IV. ÚS 536/2021, IV. ÚS 358/2022, IV. ÚS 103/2023).

15. Právna neistota v trestnom konaní prípravnom na rozdiel od trestného konania súdneho sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (vyšetrovateľ alebo poverený príslušník) navrhne podanie obžaloby alebo v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní navrhne iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania. K odstráneniu právnej neistoty v trestnom konaní prípravnom preto dochádza až takým rozhodnutím, ktorým sa toto konanie končí bez toho, aby pokračovalo v trestnom konaní súdnom, alebo sa vydá rozhodnutie, na základe ktorého trestné konanie prípravné právoplatne končí bez podania návrhu na obžalobu trestne stíhanej osoby (II. ÚS 85/05, II. ÚS 325/06, III. ÚS 354/08, I. ÚS 316/2014, III. ÚS 363/2018, II. ÚS 315/2020, IV. ÚS 351/2025).

16. Základnou povinnosťou súdu v trestnom konaní je zabezpečiť v trestnom konaní taký procesný postup, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty strán (III. ÚS 233/2021, III. ÚS 411/2021, IV. ÚS 388/2025), čo je *expressis verbis* aj základná zásada trestného konania vyjadrená v § 2 ods. 7 Trestného poriadku, podľa ktorej každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná. Rovnako tak aj orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania (I. ÚS 243/2019). Osobitne je potrebné zdôrazniť, že z dôvodu predmetu trestného konania, ktorým je rozhodovanie o trestnoprávnej zodpovednosti sťažovateľa, sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citel'ného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (Bagetta proti Taliansku z 25. 6. 1987, II. ÚS 32/03, III. ÚS 183/05, III. ÚS 655/2014, III. ÚS 411/2021, IV. ÚS 62/2024).

17. K postupu orgánov činných v trestnom konaní je potrebné (zhodne s názorovou optikou aj generálnej prokuratúry) prízvukovať, že účelom prípravného konania je zadováženie podkladov na dôsledné objasnenie skutku právne kvalifikovaného ako trestný čin a zistenie jeho páchatel'a (§ 201 ods. 2 Trestného poriadku), ako aj následkov trestného činu, a to v takom rozsahu, aby orgány činné v trestnom konaní po ich vyhodnotení mohli prípravné konanie ukončiť buď rozhodnutím vo veci samej (meritórne rozhodnutie), alebo postaviť páchatel'a pred súd (podaním obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste). Prípravné konanie, t. j. predsúdna časť trestného konania, tak plní vyhľadávaciu funkciu, zabezpečovaciu (fixačnú) funkciu, verifikačnú (filtračnú) funkciu a odklonnú funkciu. Bez ohľadu na formu prípravného konania vyšetrovanie spravidla realizuje policajt (§ 10 ods. 8 Trestného poriadku) a dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní zveril zákonodarca prokurátorovi (§ 230 ods. 1 Trestného poriadku).

18. Ústavný súd napokon poukazuje aj na to, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o jeho veci rozhodol (IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09). Teda zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (IV. ÚS 22/02, II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011, IV. ÚS 103/2023). Tieto právne závery možno primerane aplikovať aj na postup orgánov činných v trestnom konaní (vyšetrovateľ'a) pri vyšetrovaní trestných činov v štádiu prípravného konania (IV. ÚS 41/2021, IV. ÚS 351/2025).

19. Pri posudzovaní dĺžky trestného konania zohľadňuje Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) viaceré okolnosti, medzi nimi zložitosť prípadu, správanie sťažovateľa a postup zodpovedných orgánov (Chiarello proti Nemecku z 20. 6. 2019, sťažnosť č. 497/17, bod 45).

III.1. Právna a faktická zložitosť veci:

20. Pokiaľ ide o zložitosť prípadu, môžeme hovoriť o skutkovej alebo právnej zložitosti. Môže ísť napríklad o vec, v ktorej vystupuje viacero strán (H. proti Spojenému kráľovstvu z 8. 7. 1987)

alebo v ktorej je potrebné zabezpečiť rôzne dôkazy [Humen proti Poľsku (Veľká komora) z 15. 10. 1999]. Zložitosť prípadu môže taktiež súvisieť s prítomnosťou medzinárodného prvku (Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968).

21. Predmetom napadnutého konania je vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti sťažovateľky za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, a to v súvislosti s udalosťou dopravnej nehody, ku ktorej došlo 22. januára 2021, ktorú mala zaviniť porušením povinnosti vodiča osobného motorového vozidla podľa § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Predmet trestného konania je po právnej stránke štandardný s vopred definovaným okruhom úkonov potrebných na objasnenie veci, avšak zo stránky skutkovej je napadnuté konanie determinované výsledkami znaleckého skúmania, ktoré v predmetnej veci prebiehalo zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj sťažovateľky ako strany trestného konania. Z tohto uhla pohľadu je možné hodnotiť napadnuté konanie ako zložité, resp. zložitejšie, keďže právne závery v ňom prijaté sú previazané na výsledky znaleckého skúmania, bez ktorého výsledkov nebolo možné, resp. by nebolo možné dospieť k záverečnému návrhu na konečné opatrenie, a práve táto skutočnosť sa podpísala aj na samotnej dĺžke napadnutého konania.

III.2. Správanie účastníka konania:

22. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa, čl. 6 dohovoru nevyžaduje, aby tento aktívne spolupracoval so súdnymi orgánmi. Taktiež sťažovateľovi nemožno vyčítať skutočnosť, že využíva jemu dostupné opravné prostriedky podľa vnútroštátneho práva (Erkner a Hofauer proti Rakúsku z 23. 4. 1987). Od sťažovateľa sa vyžaduje iba to, aby preukázal riadnu starostlivosť pri vykonávaní procesných krokov, ktoré sa ho týkajú, a aby nepristupoval k využívaniu zdržovacej procesnej taktiky a využil možnosti priznané vnútroštátnym právnym poriadkom na skrátenie konania (Unión Alimentaria Sanders S.A. proti Španielsku zo 7. 7. 1989). Správanie sťažovateľa preto predstavuje objektívnu skutočnosť, ktorá nemôže byť pripísaná štátu a ktorá sa musí zohľadniť pre účely určenia, či bola prekročená primeraná lehota uvedená v čl. 6 ods. 1 dohovoru (Eckle proti Nemecku z 15. 7. 1982, Poiss proti Rakúsku z 23. 4. 1987). EŠLP taktiež zohľadňuje úmysel sťažovateľa predlžovať konanie, keď táto skutočnosť jasne vyplýva zo súdneho spisu (I. A. proti Francúzsku z 23. 9. 1998, sťažnosť č. 28213/95, bod 121).

23. Ústavný súd bude túto kategóriu hodnotiť spolu s postupom orgánov činných v trestnom konaní.

III.3. Postup orgánov činných v trestnom konaní:

24. Článok 6 ods. 1 dohovoru vyžaduje, aby sa v konaní postupovalo rýchlo, zároveň však ustanovuje aj všeobecnejšiu zásadu riadneho výkonu spravodlivosti. Medzi týmito požiadavkami je potrebné nájsť spravodlivú rovnováhu (Boddaert proti Belgicku z 22. 9. 1992, sťažnosť č. 12919/87, bod 39).

25. Generálna prokuratúra v rámci svojho procesného stanoviska, resp. za okresnú prokuratúru odkázala na právny názor vyjadrený v náleze ústavného súdu č. k. IV. ÚS 567/2013-28 z 18. decembra 2013 (s. 16), podľa ktorého „Pokiaľ ide o primeranosť lehoty, v ktorej má byť vec obvineného prerokovaná, je pojem primeraná lehota relatívny. Neexistuje žiadna absolútne stanovená doba, prekročenie ktorej by bolo automaticky kvalifikované ako doba neprimeraná.

Primeranosť doby konania sa posudzuje podľa konkrétnych okolností prípadu (napr. rozsudok ESLP vo veci König v. Nemecko z 28. júna 1978). Čas na konanie bez zbytočných prieťahov spravidla nemožno vyjadriť numericky. Obvykle neexistuje časová hranica, uplynutím ktorej postup súdu môže mať povahu prieťahov v konaní (napr. I. ÚS 137/02).“. S predostretým názorovým uhlom pohľadu je možné súhlasiť, avšak za predpokladu, ak je dĺžka konania opodstatnená okolnosťami veci (spravidla skutkovými alebo procesnými), keďže netreba *a priori* opomínať zákonom stanovené hranice vyšetrovania jednotlivých trestných činov, tak ako boli zákonne ohraničené (§ 209 ods. 1 a 2 Trestného poriadku a predovšetkým § 203 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ale s poznámkou „spravidla“. V posudzovanom prípade bolo vedené trestné stíhanie pre prečin, kde Trestný poriadok vychádza zo zákonnej lehoty „spravidla“ 2 mesiacov na ukončenie skráteného vyšetrovania, ktoré však nebolo možné skončiť z objektívnych dôvodov v zákonnej lehote a táto lehota trvania objasňovania veci bola determinovaná (i) skutkovou náročnosťou veci, keď pre dôsledné objasnenie veci bolo potrebné vykonať rozsiahle znalecké skúmanie až znaleckým ústavom, (ii) procesnou aktivitou sťažovateľky a (iii) rozsahom dokazovania, ktoré svojím obsahom presiahlo obsahový charakter úkonov skráteného vyšetrovania, tak ako to má na mysli § 203 písm. a) a b) Trestného poriadku, keď nepochybne došlo k realizácii Trestným poriadkom predpokladanej ingerencie vec dozorujúceho prokurátora do rozsahu vykonávaného dokazovania (a na to nadväzujúcich procesných úkonov vo veci samej) podľa § 203 ods. 2 Trestného poriadku.

26. V prvom rade je potrebné skonštatovať, že medzi účastníkmi konania o ústavnej sťažnosti nie je rozpor týkajúci sa postupu orgánov činných v trestnom konaní v časovom úseku napadnutého konania od 22. júla 2021, keď bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 ods. 1 Trestného zákona, po ktorého začatí sa vykonávali procesné úkony, ktoré viedli 29. októbra 2021 k postupu policajta podľa § 201 ods. 1 Trestného poriadku. Následne v časovom úseku napadnutého konania od 29. októbra 2021 do 31. decembra 2022 boli vykonávané procesné úkony v čase po vznesení obvinenia a znalecké dokazovanie predovšetkým pribratým znalcom z odboru cestnej dopravy Ing. Martinom Lukášikom, PhD., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 20/2022 z 31. decembra 2022, keď k pribratiu súdneho znalca došlo uznesením policajta ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 27. apríla 2022, a to na pokyn vec dozorujúceho prokurátora z 9. marca 2022, keď počas predmetnej doby musel byť postup policajta v prípravnom konaní usmerňovaný pravidelnými pokynmi dozorujúceho prokurátora z 30. augusta 2021, 11. októbra 2021, 9. marca 2022, zo 16. júna 2022 a z 26. novembra 2022. V naznačenom smere je potrebné aprobovať názorovú optiku generálnej prokuratúry, podľa ktorej *„Činnosť prokurátora je determinovaná činnosťou vyšetrovateľov a policajných orgánov a práve výsledky ich práce mu umožňujú vytvoriť si závery o dôvodnosti trestného stíhania a podania obžaloby. Z pohľadu postavenia policajta v trestnom konaní sa v novej trestnoprávnej úprave zvýšila jeho procesná samostatnosť, iniciatívnosť a zodpovednosť za vyhľadanie a vykonanie dôkazov v prípravnom konaní.“*, keď zákonne daná možnosť prokurátora zasiahnuť do postupu policajta je len prostredníctvom využitia kompetenčných oprávnení podľa § 230 Trestného poriadku, k čomu v posudzovanom prípade došlo. Na tomto mieste je potrebné prízvukovať, že policajt nepostupoval vo veci v súlade so svojimi povinnosťami podľa § 201 ods. 3 Trestného poriadku, keďže nevykonával procesné úkony samostatne a predovšetkým včas a z tohto dôvodu musel byť jeho postup usmerňovaný záväznými pokynmi vec dozorujúceho prokurátora

podľa § 230 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, čím si tak prokurátor nielen plnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 230 Trestného poriadku, ale aj z hľadiska garancií vyplývajúcich z práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru vykonával činnosť smerujúcu k eliminácii prietahového postupu policajta. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť (i) pravidelné previerky vyšetrovacieho spisu vykonané dozorujúcim prokurátorom 11. októbra 2021, 2. marca 2022, 16. júna 2022, 2. augusta 2022, 26. novembra 2022, 14. júna 2025 a 6. novembra 2025, (ii) signalizovanie nedostatkov vo vyšetrovaní riadiacim štruktúram Policajného zboru listom z 9. marca 2022 a (iii) 8 záväzných pokynov policajtovi upravujúcich jeho postup vo vyšetrovaní z 30. augusta 2021, 11. októbra 2021, 9. marca 2022, 16. júna 2022, 26. novembra 2022, 15. novembra 2023, 17. novembra 2024, 12. novembra 2025. Tento postup dozorujúceho prokurátora ústavný súd zohľadnil pri posúdení veci. Ostáva ešte pripomenúť, že počas posudzovanej doby sťažovateľka využila Trestným poriadkom ponúknutý diapazón riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov a tento proces bol ukončený upovedomením generálneho prokurátora č. k. IV/1 Pz 76/22/1000-12 z 25. júla 2022, ktorým nevyhovel návrhu sťažovateľky na postup podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku (preskúmavajúc uznesenie prokurátorky okresnej prokuratúry uznesením č. k. 3Pv 243/21/2207-11 z 9. februára 2022 v spojení s uznesením policajta ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 29. októbra 2021).

27. Takpovediac ako zlomový bod determinujúci ďalší postup orgánov činných v trestnom konaní je možné posúdiť predloženie znaleckého posudku sťažovateľkou od znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o., č. 87/2022 z 26. júla 2022 spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania. Na tento procesný postup sťažovateľky zareagoval aj dozorujúci prokurátor, ktorý pokynom z 26. novembra 2022 usmernil postup policajta tak, že vydal záväzný pokyn na postup podľa § 147 ods. 1 Trestného poriadku spočívajúci v pribratí znaleckého ústavu z odboru zdravotníctva a farmácie. Na podklade toho následne policajt svojim uznesením ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 19. decembra 2022 podľa § 147 ods. 1 Trestného poriadku pribral do konania znalecký ústav forensic.sk na podanie znaleckého posudku, pričom jeho uznesenie bolo uznesením prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 1 KPt 292/22/2200-4 z 13. februára 2023 postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené a vec vrátená policajtovi na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia bola arbitrárnosť a neopodstatnenosť uznesenia policajta ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 19. decembra 2022, keď okrem nedostatočného odôvodnenia svojho postupu v zmysle požiadaviek vyplývajúcich z § 176 ods. 2 Trestného poriadku týkajúcich sa riadneho odôvodnenia rozhodnutia vydaného v trestnom konaní, nebola splnená ani požiadavka subsidiarity spočívajúca v pribratí znaleckého ústavu, ktorý je možné pribrať do konania len z výnimočných a obzvlášť závažných dôvodov, spravidla na preskúmanie posudku iného znalca. Ďalším uznesením policajta ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 27. marca 2023 bol podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva MUDr. Marián Pamula a toto uznesenie bolo uznesením prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 1 KPt 292/22/2200-6 z 27. marca 2023 postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené a vec vrátená policajtovi na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia bolo chýbajúce dostatočné odôvodnenie pribratia znalca do konania v zmysle požiadaviek vyplývajúcich z § 176 ods. 2 Trestného poriadku, ktorým by policajt odôvodňoval svoj postup podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku, hoc aj konajúc na podklade pokynu dozorujúceho prokurátora. Napokon policajt uznesením ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 10. januára 2024 pribral podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku do konania znaleckú organizáciu EXPERT GROUP, k.s., na

podanie znaleckého posudku. Na základe podanej sťažnosti obhajcom sťažovateľky z 23. januára 2024 rozhodol prokurátor krajskej prokuratúry uznesením č. k. 1 KPt 292/22/2200-9 z 26. júla 2024 tak, že sťažnosť obhajcu postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. Generálny prokurátor upovedomením č. k. IV/1 Pz 456/24/1000-7 zo 17. januára 2025 nevyhovel návrhu sťažovateľky na postup podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku. K vypracovaniu znaleckého posudku znaleckou organizáciou EXPERT GROUP, k.s., došlo až po niekoľkonásobných urgenciách 4. marca 2025 a 2. júna 2025 a k predloženiu vypracovaného posudku policajtovi došlo 3. júla 2025. Z uvedeného je zrejmé, že v časovom úseku napadnutého konania od 19. decembra 2022 do 23. januára 2024 došlo k zrušeniu dvoch rozhodnutí policajta týkajúcich sa znaleckého dokazovania, od ktorého výsledkov sa odvíja aj záver relevantný pre meritórne rozhodnutie vo veci a v dôsledku čoho je možné postup policajta hodnotiť ako neefektívny (k pojmu neefektívny postup pozri bod 18), teda prietáhový v trvaní 1 roka a 1 mesiaca, čo predstavuje porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

28. Pre meritórne posúdenie veci bolo potrebné ustáliť dobu sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného [REDAKOVANÉ] v dôsledku úrazu podvrtnutia krčnej chrčtice, ktorý utrpel pri dopravnej nehode, a (i) táto doba bola najprv ustálená na podklade odborného vyjadrenia č. 32/2021 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie MUDr. Alexandra Köröczza, PhD., v trvaní 22 dní, (ii) následne spochybnená sťažovateľkou predloženým znaleckým posudkom znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o., č. 87/2022 z 26. júla 2022 v trvaní do 7 dní a napokon (iii) ustálená znaleckým posudkom znaleckej organizácie EXPERT GROUP, k.s., č. 59/2025 na dobu do 7 dní. Predmetné závery boli postavené do roviny znaleckého dôkazu (nielen listinného dôkazu) výsluchom znalca Mgr. MUDr. Tibora Bokora 9. februára 2026, ktorého sa osobne zúčastnil okrem obhajcu sťažovateľky aj dozorujúci prokurátor. Kontrolné znalecké skúmanie znaleckým ústavom bolo teda generované procesnou aktivitou sťažovateľky, v dôsledku čoho tak časový úsek napadnutého konania od 10. januára 2024 (keď policajt uznesením ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 10. januára 2024 pribral do konania znaleckú organizáciu EXPERT GROUP, k.s., na podanie znaleckého posudku, pričom jeho rozhodnutie v sťažnostnom konaní aproboval prokurátor krajskej prokuratúry uznesením č. k. 1 KPt 292/22/2200-9 z 26. júla 2024 v nadväznosti aj na upovedomenie generálneho prokurátora č. k. IV/1 Pz 456/24/1000-7 zo 17. januára 2025) do času podania ústavnej sťažnosti 1. februára 2026, teda v trvaní 2 rokov a 1 mesiaca, ústavný súd v prvom rade hodnotí ako determinovaný potrebou dôsledného objasnenia kritickej skutkovej okolnosti, a to doby sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného [REDAKOVANÉ] (aj zohľadnením jeho zdravotných komplikácií v čase pred dopravnou nehodou). Výsledkom objektivizovania doby sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného [REDAKOVANÉ] bolo postúpenie veci na prejednanie priestupku uznesením prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 343/21/2207-89 z 12. marca 2026 s odôvodnením, že „Z dokazovania vykonaného po rozhodnutí o vznesení obvinenia, predovšetkým zo záverov zabezpečeného znaleckého posudku znaleckej organizácie EXPERT GROUP, k. s., a následným výsluchom znalca Mgr. MUDr. Tibora Bokora možno ustáliť, že v danom prípade nedošlo k naplneniu objektívnej stránky stíhaného trestného činu, a to z dôvodu, že ujmu na zdraví poškodeného, ktorú utrpel pri dopravnej nehode, nemožno považovať za ublíženie na zdraví v zmysle § 123 odsek 2 Trestného

zákona, nakoľko obmedzenie v bežnom spôsobe života poškodeného nepresiahlo hranicu najmenej 7 dní, pričom sa jednalo o ľahké zranenie.“. V druhej rovine je potrebné poukázať na to, že ďalšou skutočnosťou objektivizujúcou postup orgánov činných v trestnom konaní v posudzovanom časovom úseku bolo aj využívanie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov sťažovateľkou v prípravnom konaní, resp. v čase po vznesení obvinenia a osobitne aj proti všetkým rozhodnutiam policajta okresného dopravného inšpektorátu týkajúcim sa kontrolného znaleckého dokazovania, keď sťažovateľka podala sťažnosť aj proti uzneseniu policajta ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 10. januára 2024, ktorým pribral do konania znaleckú organizáciu EXPERT GROUP, k.s., na podanie znaleckého posudku, o ktorej rozhodol prokurátor krajskej prokuratúry uznesením pod č.k.1 KPt 292/22/2200-9 z 26. júla 2024, a následne až generálny prokurátor svojím upovedomením č. k. IV/1 Pz 456/24/1000-7 zo 17. januára 2025 sťažovateľke oznámil nevyhovenie návrhu na postup podľa § 363 Trestného poriadku). Teda časový moment začatia kontrolného znaleckého skúmania znaleckou organizáciou EXPERT GROUP, k.s., bol priamo podmienený momentom právoplatnosti rozhodnutia o jej pribratí do konania a počas jeho priebehu v časovom úseku od 26. júla 2024 do 17. januára 2025 prebiehalo súbežne aj konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku podanom sťažovateľkou. Napokon v tretej rovine je potrebné konštatovať nedodržanie policajtom určenej lehoty na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. Ústavný súd už judikoval, vychádzajúc z rozhodovacej praxe EŠLP (Capuano proti Taliansku z 25. 6. 1987, sťažnosť č. 9381/81, bod 32, Jurica proti Chorvátsku z 2. 5. 2017, sťažnosť č. 30376/13, bod 78), že „Štát znáša zodpovednosť nielen za vlastnú činnosť, ale aj za činnosť ďalších osôb vstupujúcich do trestného konania v oficiálnom postavení (napr. znalcov, tlmočníkov a pod.). Zodpovednosť za nesprávnu činnosť znaleckej organizácie a jej vplyv na dĺžku a priebeh vyšetrovania preto znáša príslušný orgán činný v trestnom konaní.“ (nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 41/2021 zo 16. novembra 2021 publikovaný v ZNaU pod č. 53/2021). S ohľadom na predostreté závery je ale potrebné poukázať na to, že postup znaleckej organizácie EXPERT GROUP, k.s., bol dvakrát policajtom urgovaný (4. marca 2025 a 2. júna 2025), z tohto postupu je možné identifikovať náležitú starostlivosť policajta o čo najskoršie ukončenie znaleckého skúmania. Je vecou orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v súdnom konaní zvážiť pri prekročení lehoty na podanie znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia znalcom taký legislatívne ponúkaný spôsob reakcie, ktorý, vychádzajúc zo skutkových a právnych okolností determinujúcich potrebu pribratia znalca v konfrontácii s povinnosťami ustanoveného znalca, výsledkovo neohrozí (ale zabezpečí) verejný záujem spočívajúci v nutnosti overenia kritických otázok potrebných pre meritórne posúdenie veci týmito orgánmi verejnej moci ustanovenými odbornými znaleckými kapacitami.

29. Je pravdou, že prípravné konanie trvalo od času vzneseného obvinenia 29. októbra 2021 do 12. marca 2026 (keď bola vec postúpená na prejednanie priestupku) 4 roky a 4 mesiace, ale táto doba bola objektivizovaná v čase od 10. januára 2024 potrebou kontrolného znaleckého skúmania. Časový úsek napadnutého konania od 19. decembra 2022 do 23. januára 2024 v trvaní 1 roka a 1 mesiaca bol vyhodnotený ako prieťah v postupe policajta, resp. okresného dopravného inšpektorátu v konaní vedenom pod ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 a časový úsek napadnutého konania od 29. októbra 2021 do 26. novembra 2022 (resp. do 31. decembra 2022) ako síce nie ideálny z pohľadu postupu policajta okresného dopravného inšpektorátu, ale z hľadiska materiálneho obsahu označených práv ako ešte ústavne udržateľný, keďže bol determinovaný znaleckým skúmaním z odboru cestnej dopravy znalcom Ing. Martinom Lukášikom, PhD., ktorý

vypracoval znalecký posudok č. 20/2022 z 31. decembra 2022 (keď k pribratiu súdneho znalca došlo uznesením policajta ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 z 27. apríla 2022, a to na pokyn vec dozorujúceho prokurátora z 9. marca 2022). Závery vyplývajúce zo znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy Ing. Martina Lukášika, PhD., č. 20/2022 z 31. decembra 2022 boli podkladom na postúpenie veci na priestupkové konanie, keďže podľa uznesenia prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 343/21/2207-89 z 12. marca 2026 „*Priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.*“. Sťažovateľke bolo pritom kladené za vinu porušenie povinnosti vodiča cestnej premávky spočívajúce v tom, že ako vodička osobného motorového vozidla porušila § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

30. Záver o tom, či dĺžka konania je ešte primeraná a či už nie je, možno formulovať vždy s ohľadom na faktory, ktorými bolo konanie bezprostredne ovplyvnené, pričom pri posudzovaní dôvodnosti tvrdenia o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je nutné ku každej veci pristupovať individuálne a zvažovať, či s ohľadom na okolnosti prípadu ide o prieťahy neodôvodnené, t. j. či sú pričítateľné orgánu verejnej moci, a teda zakladajúce porušenie práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov.

31. Výsledkovo tak postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava, okresného dopravného inšpektorátu v konaní vedenom pod ČVS: ORP-228/DI-TT-2021 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

32. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že uznesením prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 343/21/2207-89 z 12. marca 2026 došlo k postúpeniu veci na priestupkové konanie, teda ku skončeniu prípravného konania, ústavný súd návrhu sťažovateľky na postup podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde proti okresnému dopravnému inšpektorátu v napadnutom konaní a okresnej prokuratúre v konaní vedenom pod sp. zn. 3Pv/243/21/2207 nevyhovel (bod 3 výroku nálezu).

33. Sťažovateľka nachádza prieťahový postup okresného dopravného inšpektorátu v napadnutom konaní a okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 3Pv/243/21/2207 aj v tom, že orgány činné v trestnom konaní procesne nereagovali na jej návrh na zastavenie trestného stíhania z 11. októbra 2022. K uvedenému ústavný súd zdôrazňuje, že v Trestnom poriadku neexistuje ustanovenie, podľa ktorého by bolo povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní procesne reagovať na návrh na zastavenie trestného stíhania. Pokiaľ sa teda sťažovateľka v procesnom postavení obvinenej domáhala zastavenia trestného stíhania s ohľadom na znalecké závery vyplývajúce z ňou predloženého znaleckého posudku, konala tak len v rámci ňou zvolenej koncepcie obhajoby, keď materiálnou podstatou základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3

ústavy je poskytnutie príležitosti brániť sa vznesenému obvineniu (III. ÚS 41/01, III. ÚS 256/03, I. ÚS 140/04, I. ÚS 531/2017, IV. ÚS 364/2018), k čomu bol sťažovateľke daný plný priestor. Vo vzťahu k okresnej prokuratúre na základe dôvodov podrobne objasnených v predchádzajúcom obsahu tohto odôvodnenia a v tomto odseku ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovел (bod 3 výroku nálezu), keďže v jej postupe nezistil prietahové prvky.

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

34. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

35. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

36. Sťažovateľka požiadala o priznanie finančného zadost'učinenia 5 000 eur z dôvodu prietahov v postupe okresného dopravného inšpektorátu v napadnutom konaní a okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 3Pv/243/21/2207.

37. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, tiež Zongorová proti Slovenskej republike z 19. 1. 2010, sťažnosť č. 28923/06 a Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike zo 7. 7. 2009, sťažnosť č. 42561/04).

38. Ústavný súd nevidel dôvody na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia sťažovateľke primárne z dôvodu času, resp. štádia prípravného konania, keď sa podaním ústavnej sťažnosti uchádzala o ochranu vyplývajúcu z obsahovej náplne základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd na už pravidelnej báze čelí situáciám, keď sa sťažovatelia domáhajú vyslovenia porušenia označených práv v čase, keď je im zrejmý časový termín ukončenia konania, v ktorom sa vyslovenia porušenia označených práv domáhajú. Ústavný súd už konštatoval, že obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako tak práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je primárne a materiálne odstránenie stavu právnej neistoty a na tento účel je zamerané konanie o ústavnej sťažnosti. Materiálna kompenzácia je len sekundárnym dôsledkom, nie primárnym účelom zásahu ústavného súdu a nemôže byť iniciačným motívom konania sťažovateľa, ktorý dlžke konania nevzdoruje, ale ju využíva. Procesný krok sťažovateľky, ktorá sa domáha ochrany vyplývajúcej z obsahu označených práv v čase, keď už bola oboznámená s výsledkami kontrolného znaleckého skúmania vyplývajúcimi zo znaleckého posudku znaleckej organizácie EXPERT GROUP, k.s., č. 59/2025 z 30. júna 2025 (ktoré podporovali znalecké závery vyplývajúce z ňou predloženého znaleckého posudku MED-PRO-ORTO, s.r.o., č. 87/2022 z 26. júla 2022) vrátane upovedomenia o výsluchu znalca Mgr. MUDr. Tibora Bokora za znaleckú organizáciu EXPERT GROUP, k.s., k výsledkom znaleckého skúmania 21. januára 2026

s termínom výsluchu 9. februára 2026, nahliadnutia do vyšetrovacieho spisu obhajcom sťažovateľky 2. februára 2026 a jeho preštudovaním sťažovateľkou a jej obhajcom 25. februára 2026 za súčasnej predošlej tolerancie vyčítaného prietahového postupu orgánov činných v trestnom konaní nesvedčí o jej efektívnom prístupe k ochrane základných práv, ktorých vyslovenia porušenia sa domáha podaním ústavnej sťažnosti a ktorých obsahovým účelom je (ako už bolo uvedené) odstránenie stavu právnej neistoty (IV. ÚS 419/2020, IV. ÚS 248/2021, IV. ÚS 451/2024, IV. ÚS 593/2024). Inými slovami, sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť, domáhajúc sa materiálnej ochrany označených práv, v čase, keď si už musela byť vedomá blížiaceho sa termínu ukončenia prípravného konania v jej prospech (s ohľadom na znalecké závery), a za tejto situácie namietanú dobu konania využila iným spôsobom, než aký vyplýva z obsahu označených práv. Satisfakčný potenciál rozhodnutia ústavného súdu nie je autonómnym prvkom ním poskytovanej ochrany a ani akýmsi paralelným titulom na domáhanie sa tejto ochrany, ale má akcesorickú povahu. Takýmto titulom je len a výlučne potreba chrániť konkrétne základné právo sťažovateľa a prostredníctvom tohto práva aj princíp právnej istoty (I. ÚS 235/03, I. ÚS 112/07, I. ÚS 203/09, I. ÚS 496/2013, I. ÚS 287/2020).

39. V sekundárnej rovine je možné konštatovať, že postup orgánov činných v trestnom konaní bol determinovaný potrebou vykonania kontrolného znaleckého skúmania, čo sa odrazilo aj na samotnej dĺžke ich postupu, a tento postup vyplýval z procesnej aktivity samotnej sťažovateľky v rámci výkonu jej práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru obhajcom podľa vlastného výberu určenou obhajobnou stratégiou.

40. Vzhľadom na uvedené ústavný súd návrhu sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevyhovel (bod 3 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

41. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhla, aby mu ústavný súd priznal náhradu trov konania.

42. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

43. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

44. Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2026, a to prevzatie a príprava zastupovania a písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 396,50 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 15,86 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za 2 úkony právnej služby patrí sťažovateľke

náhrada trov konania vo výške 824,72 eur a tiež suma 23 % dane z pridanej hodnoty, spolu tak 1 014,40 eur (bod 2 výroku nálezu).

45. Priznanú náhradu trov konania je okresný dopravný inšpektorát povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

46. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Libor Duľa
predseda senátu